

и жажда онъзъ душъ, щото разлъката ѝ отъ тѣлото не бѣ възможно да стане безъ тежка борба. Лѣкаръ бѣше прѣдсказалъ че той ще ся мѫчи много. Отъ първите признания на опасността г-жа Ларокъ и момата ѝ ся трудахъ около него и бдѣхъ, като показвахъ съ това своїтѣ при-верженность, която е особенната добродѣтель и слава на женский полъ. А понеже онзи вечеръ бѣхъ угасналъ отъ трудъ и огнищъ, поканихъ гы, г-нъ Демаре и азъ, да ни дозволятъ да останимъ ный вмѣсто тѣхъ прѣзъ тѣзи нощь при болвайтъ, а тѣ да си починятъ. И тѣй склонихъ да си починятъ малко. Но и лѣкаръ, уморенъ такожде, минъ слѣдъ малко въ ближнѣтѣ стаіъ за да си отпочине. — Излишенъ съмъ вече каза ми ; свърши ся. Не виждашъ ли вито страда вѣче ? Намѣрва ся въ оцѣпененіе на което сѣтнината ще е смъртъта Ако съгледамъ нѣкое промѣненіе, повѣтайте мя ; но не прѣдполагамъ да стане това прѣди утрѣ. Иsgасналъ съмъ за сънъ. — И слѣдъ една многошумна прозявка отиде си. Исповѣдвамъ че думытъ и поведевіето му при леглото на болвайтъ, който береше душъ докѣрахъ ми неврѣятностъ, ако и да е той единъ добъръ человѣкъ. Но за да отдадемъ на смъртъта длѣжното почитаніе, не стига само да гледамъ прѣстътъ която ся растопѣва, но трѣба и да вѣрвамъ безсмъртното дыханіе което тя отнема.

Като останахъ самъ въ стаітѣ при мъртве-